

adfærd i forbindelse med Ri-bus konflikten i Esbjerg i 1995.

Kommissæren konkluderer bl.a., at anvendelse af politihunde mod forsamlinger og opløb på grund af dette magtmiddels særlige karakter generelt kan være egnet til at indgyde en sådan frygt og underlegenhed set i forhold til formålet med at formå en forsamling eller sammenstimlet folkemængde til at flytte sig, at forholdet efter omstændighederne vil være omfattet af den Europæiske Menneskerettighedskonventions forbud mod nedværdigende behandling.

Det anføres, at det vil afhænge af en konkret samlet vurdering i det enkelte tilfælde, om der er sket en overtrædelse af konventionen. Alene det forhold, at en politiindsats under anvendelse af politihunde efter omstændighederne kan indebære en nærliggende risiko for konventionsstridig adfærd, begrundet imidlertid efter kommissærens opfattelse et forbud mod anvendelse af hunde i sådanne situationer.

Kommissæren henstiller derfor, at et sådant forbud gennemføres. Hvis et fuldstændigt forbud ikke skønnes at kunne gennemføres, henstiller kommissæren, at der tilvejebringes et egentligt lovgrundlag, hvorved anvendelse af polititjenestehunde i forbindelse med demonstrationer, forsamlinger eller lignende begrænses i et sådant omfang, at konventionsstridige handlinger så vidt muligt udelukkes.

Justitsministeriet overvejer for tiden de forhold, som kommissæren henviser til som grundlag for sin henstilling om at forbyde eller begrænse politiets brug af hunde til magtanvendelse i forbindelse med demonstrationer, forsamlinger og lignende.

Justitsministeriet vil orientere spørgeren om ministeriets svar til kommissæren, når det foreligger.

Det er i øvrigt Justitsministeriets opfattelse, at det bør overvejes at tilvejebringe en mere samlet og tidssvarende lovregulering af politiets virksomhed, herunder navnlig en lovmæssig fastlæggelse af de grundlæggende principper for politiets magtanvendelse som led i den almindelige ordenshåndhævelse.

Dette er baggrunden for, at den af ministeriet nedsatte politikommission bl.a. har til opgave at overveje spørgsmålet om en lovmæssig fastlæggelse af de grundlæggende principper for politiets magtanvendelse. Spørgsmålet om politiets

anvendelse af hunde som magtmiddel indgår heri.

Spm. nr. S 976

Til undervisningsministeren (22/1 99) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for, om der i sagen om de muslimske friskoler, jf. Uddannelsesudvalget, alm. del - bilag 218, er nogen, der har modtaget tilskud for egen eller andres vindings skyld, og om der således er grund til politianmeldelse?«

Svar (2/2 99)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Frie grundskoler modtager tilskud ud fra antallet af årselever ved skolerne. Antallet af årselever opgøres som 7/12 af elevtallet opgjort pr. 5. september året før finansåret og 5/12 af elevtallet opgjort pr. 5. september i finansåret.

Opgørelsen den 5. september sker på baggrund af bopælskommunernes fortegnelser over elever, som kommunen har godkendt som hjemmehørende i kommunen, og som ikke er tilmeldt folkeskolen, en anden fri grundskole eller en efterskole. Hertil lægges elever, der efter bekendtgørelse om folkeregistrering ikke skal folkeregistreres (børn af diplomater og ansatte i NATO) og grønlandske elever.

Tilskuddet ydes således på objektivi grundlag.

Desuden er det fastsat, at en fri grundskole, der modtager tilskud i henhold til loven, i sit virke som selvejende uddannelsesinstitution skal være uafhængig, og at skolens midler alene må komme skolens skole- og undervisningsvirksomhed til gode.

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til mit svar på Uddannelsesudvalgets spørgsmål 85, alm. del - bilag 318: »Undervisningsministeriet indgiver kun politianmeldelse, hvis der er grundlag for at antage, at der er begået en strafbar handling. Det forhold, at en skole køber bøger i udlandet, er i sig selv ikke nogen strafbar handling.« Det forhold, at en fri grundskole ikke har overholdt betingelserne for at modtage til-